

Sportivorský zpěvník 2

DÁR SLOV PRO MAJITELE ZPĚVNÍKU

Milí Sportíci,

Je to už nějaký čas zpátky, kdy vyšel Sportíkovský zpěvník. K jeho velkému úspěchu a hlavně pro zmenšení rizika vzniku ohraných písní jsme se rozhodly vytvořit další dílo napěchované písněmi. Je nám tedy ctí Vám představit druhý díl Sportíkovského zpěvníku!

Jde o dílo, které může zpříjemnit hudební chvílky na našich oddílových akcích. K tomu jste ale zapotřebí hlavně vy, vlastníci zpěvníku. Zpěvník totiž může mít sebelepší písničky, ale pokud by ho nikdo nikam nevozil, pak by vlastně ani žádný být nemusel, že? Dávejte tedy na ten svůj dobrý pozor, ať se vám někde nezatoulá. To by byla škoda.

A co na vás uvnitř čeká? Máme pro vás spoustu písniček, které rozšíří náš výběr při zpívání. Většinu z nich znáte, jiné se jistě brzy naučíte. Ze sportíkovských písní máme dvě nové a jednu oprášenou. Doufáme, že se vám budou líbit všechny.

Snad jsou tyto stránky pro vás milým vánočním dárkem, který vás bude těšit svým obsahem co nejdéle.

Nezbývá než dodat, abyste se vždy měli krásně a pěli písně,
Lenka a Klíště

**VLASTNÍK
ZPĚVNÍKU:**

TŘI CITRONKY

V **C** jedné **Ami** mořské **Dmi** pusti **G7** ně,

C ztroskotal **Ami** parník v **Dmi** hlubi **G7** ně.

C Jenom tři ma **Ami** lé **Dmi** citron **G7** ky zůstaly na hladi **C** ně.

Ref: Rybaroba **Ami** rybaroba **Dmi** rybaroba **G7** čuču,

C Rybaroba **Ami** rybaroba **Dmi** rybaroba **G7** čuču.

C Rybaroba **Ami** rybaroba **Dmi** rybaroba **G7** čuču,

zůstaly na hladi **C** ně.

Jeden z nich povídá přátelé: netvařte se tak kysele.
Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.

Ref:

A tak se citronky plavily dál, jeden jim přitom na kytaru hrál.
A tak se plavily do dále, až na ostrov korálový.

Ref:

Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera.
Sežrala citronky i s kůrou a zakončila tak baladu mou.

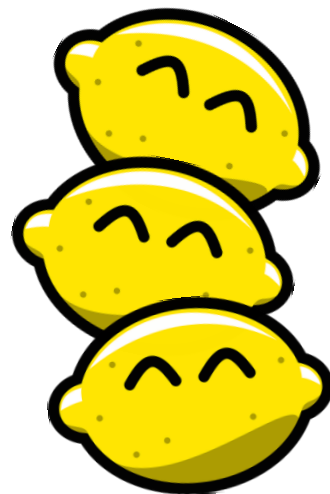
Ref:

V moři plují rybičky, vystrkují ploutvičky.
Jsou tam taky sardele, co vystrkují hlavičky.

Rybička se otočí, na sardel se osočí,
ty pitomá sardeli, nečuchej mi k obočí.

Cesta byla nerovná, dědek šlápnul do houští,
Na hlavě měl kokrhel, co sahal mu až na paty.

Brzy budou vánoce, ježíšek nám nadělí.
Nadělí mi kytaru a já se na ní vyučím.

ZAMILOVANÝ PRINC – TOMÁŠ KLUS

1.

G Co s touhle šťastnou **D** chvílí,
to **Emi** když se náhle **C** v srdci láska **D** ozý **G** vá.

G Po noci je den **D** bílý,
já **Emi** nevím jak se **C** druhé srdce **D** dobý **G** vá.

Ref.:

Jak **C** jí, to **D** říct, že jen **G** o ni v noci **Emi** sním,
že jsem **C** verš, co k sobě **D** našel **G** rým.

Jak **C** jí, to **D** říct, jak se **G** svěřit s tajem **Emi** stvím,
že jsem **C** kuchtík s pasem **D** králov **G** ským.

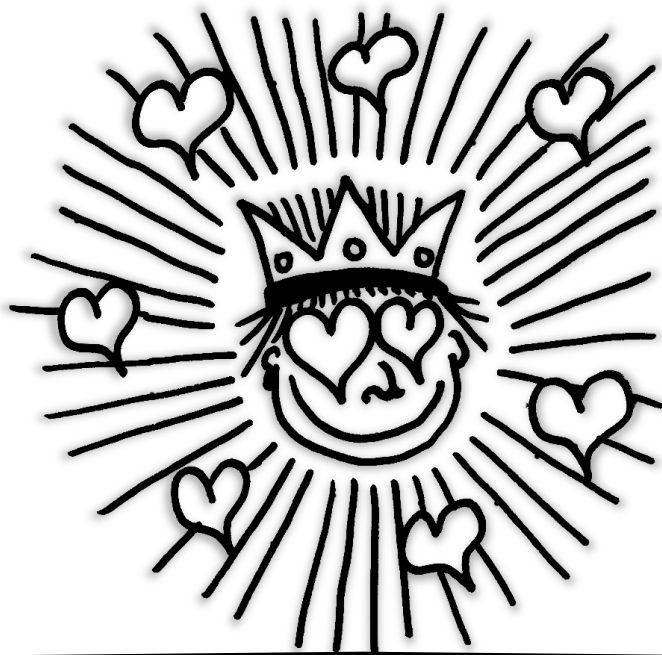
2.

Vyhlašte troubou hlásnou,
že je mi jedno, že se prý k ní nehodím.
Pro tuhle dívku krásnou,
já klíďo píďo, rodokmen svůj zahodím.

Ref.:

Jak jí, to říct, že jen o ni v noci sním,
že jsem verš co k sobě našel rým.

/: Jak jí, to říct, jak se svěřit s tajemstvím,
že jsem kuchtík s pasem královským. :/

JOŽIN Z BAŽIN – IVAN MLÁDEK

Emi Jedu takhle tábořit **H7** Škodou 100 na **Emi** Oravu.
Spěchám, proto riskuji, **H7** projíždím před **Emi** Moravu.
D7 Rádí tam to **G** strašidlo, **D7** vystupuje **G** z ba **H7** žin.
Emi Žere hlavně pražáky, **H7** jmenuje se **Emi** Jo **D7** žin.

®
G Jožin z bažin, močá **Gdim** lem se **D7** plíží,
Jožin z bažin k vesnici se **G** blíží,
G Jožin z bažin, už si **Gdim** zuby **D7** brousí,
Jožin z bažin, kouše saje **G** rdousí.
C Na Jožina **G** z bažin, **D7** koho by to napa **G** dlo,
C platí jen a **G** pouze **D7** práškovací leta **G** dlo. **H7**

Emi

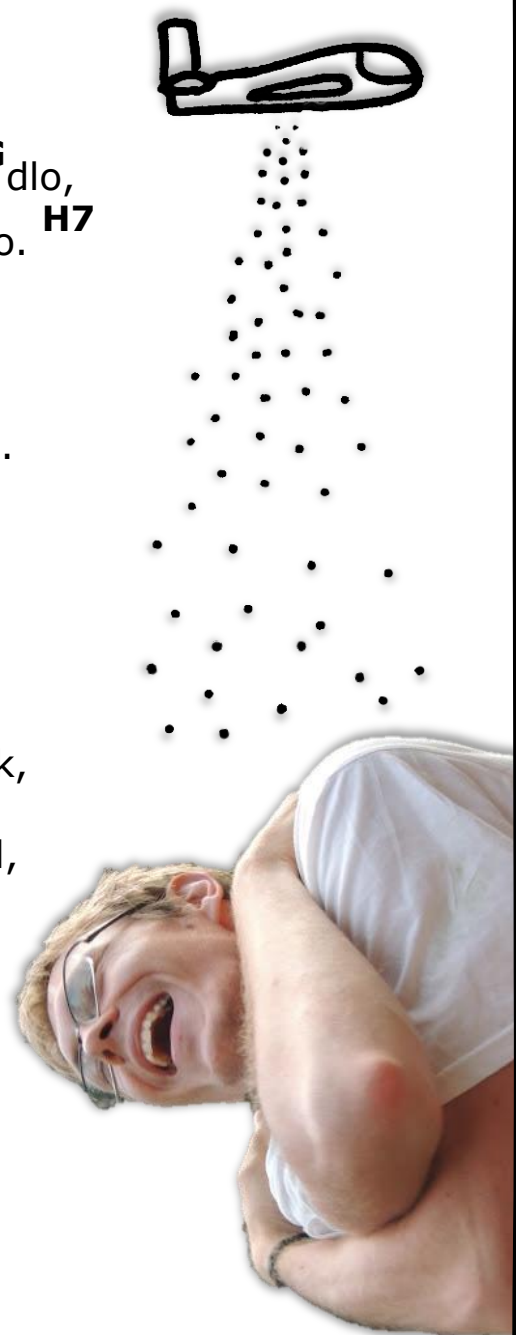
Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice.
Privítal mne předseda, řek mi u slivovice:
"Živého či mrtvého, Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD."

®

Říkám: "Dej mi předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

®

Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin tady je s ním ámen.
Jožina jsem dohnal, už ho držím johohó,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO.

HROBAŘ - PREMIER

V **G** mládí jsem se učil hrobařem
Emi jezdit s hlínou, jezdit s trakařem
C kopat hroby byl můj ide^{**D**}ál

Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.

Že do módy přijde kremace
černejš hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál.

*:Na na nanana...

Kolem projel vůz milionáře
záblesk světel pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.

Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.

** :Sbohem moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč

*:Na na na

NINA – TOMÁŠ KLUS

2x **D Hmi G A**
, , , ,

Dnes **D** v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,
já **Hmi** vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,
jak **G** při každém slově přivíráš víčka,
prosím **A** vyslyš moji zpověď, už jsme starý na psaníčka.

Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu,
já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku,
chci ti všechno říct a pak se někam schovat,
třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat.

D Hmi G A
, , , ,

Zase zrychlil se mi dech, jak maratónským běžcům,
co je to za příběh, bez lásky, bez milenců,
nemáš slov, patrně všechna patří jiným,
prosím proměň mě s nimi, ve sny, v gesta i činy.

A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno,
třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout,
prosím maluj mě, tvoř, k obrazu svému,
nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.

R1: Jsi mé **D** úzko, jsi krev z řezných ran,
jsi **Hmi** ten kdo vchází nepozván,
jsi **G** zvuk když padnou mi na retы slzy **A** múz.

R2: Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
ačkoliv nechci, jsi ve mě uschován,
jsi zvuk když padnou mi na retы slzy múz.

D Hmi G A
, , , ,

Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe,
budu vším, tím, co lidi k propasti svede,
budu Krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši,
pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit.

Že se nebe nakloní a zapře se světem,
tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem,
nerovných bojů tvé sebestředné války,
srdečních nepokojů cos pozoroval z dálky.

R2: ..ačkoliv nechci..

R1: ..jsi ten kdo vchází..

R2: ..ačkoliv nechci..

R1: ..jsi ten kdo vchází..

D Hmi G A D
, , , ,

LÁĎA – KABÁT

Ami Láďa jede na skejtu
a umí chodit po laně,
Dmi když je v dobrý náladě,
tak **Ami** napodobí vorvaně,
Ami má veliký BMW,
nikdo se na něj nechytá,
Dmi jak sou ňáký problémy,
Lá **Ami** ěda je všechny vychytá.

C Geniální nápady má, mozek obřích rozměrů,
G vejde se mu do hlavy, **E** jestlipak víte proč!
Protože

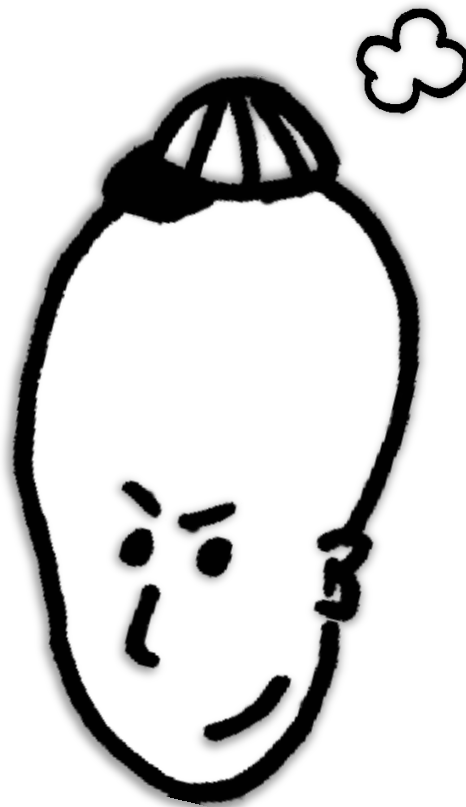
®:

Ami Láďa má velkou hlavu,
F jak pytel od banánů,
Ami Láďa se v davu neztra **F** tí,
Ami když se mu holky smějrou,
F prachy ho v kapse hřejrou,
Ami jednou si všechny zapla **F** tí.

On když se vám rozjede,
dovede práskat vousama
a k tomu metat kozelce
a umí psát až do rána.
Z Pedra foukat bublinu
velkou jak půl Zimbabwe,
pa rusky spievať Dólinu,
bacha, tamhle Láďa jde.

Geniální nápady má, mozek obřích rozměrů,
vejde se mu do hlavy, jestlipak víte proč!
Protože

3x ®: (**Hmi**)

MEZI HORAMI – ČECHOMOR

Ami /:Mezi **G** horami **Ami**

C lipka **G** zelená **C** :/

C /:Zabili Janka

G Janička, **Ami** Janka

Ami miesto **Emi** jele **Ami** ňa: /

/:Keď ho zabili
zamordovali: /

/:Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili: /

/:Ej, křížu, křížu
ukřížovaný: /

/:Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný: /

/:Tu šla Anička
Plakat Janička: /

/:Hned' na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička: /

ŠTĚSTÍ – KAREL PLÍHAL

1. Š **C** těstí jezdí po světě **G** na praseti s rolničkama,
kd **C** yž chceš, tak si nasedni, p **G** evně se ho ch **C** yť,
pozor, jedem, uhněte, p **G** áprdové s paničkama,
chl **C** ubíte se žigulim a m **G** áte holou ř **C** it.

2. Prase nemá zpátečku, neví, kde je zákaz stání,
klidně si to peláší po našem náměstí,
v tomhle našem státečku je málo věcí pro zasmání,
podsvinče a rolničky je návod ke štěstí.

3. Š **F** těstí jezdí po světě **C** na praseti s rolničkama,
kd **F** yž chceš, tak si nasedni, p **C** evně se ho ch **F** yť,
pozor, jedem, uhněte, p **C** áprdové s paničkama,
chl **F** ubíte se žigulim ... a t **C** ed' jsem ztratil n **F** it.

LIMBORA - ČECHOMOR

Ami Limbora, limbora,
zelená limbo **Emi** ra.

Ami Limbora, limbora,
zelená limbo **Emi** ra.

Ami Padajú oriešky, **F** padajú
oriešky

Dmi do naše **Emi** ho dvo **Ami** ra.

Ami Padajú oriešky, **F** padajú
oriešky

Dmi do naše **Emi** ho dvo **Ami** ra.

Padajú, padajú
drobné oriešt'ata.
Kto že vás poberje, Kto že vás
poberje,
chudobné dievčata?

Poberje, poberje
žobrák do kabele.
Budě vás predávať, bude vás
predávať,
židom na hrebeně.

Keť si jich má milá
na vodu púšťala.
Kerý na vrch vyšel, kerý na vrch
vyšel,
každý jsi mi dala.

Limbora, limbora,
zelená limbora.
Padajú oriešky, padajú oriešky
do našeho dvora.

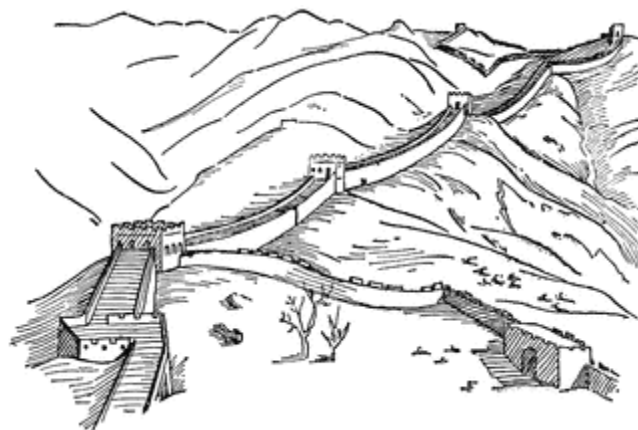
ČÍNSKÁ LIDOVÁ

Veliká je čínská země,
veliký je čínský bůh.

Veliká je čínská rejže,
veliký je Mao Ce-tung.

Čiňané už k nepříteli jdou jdou,
čím pak ho to asi pobijou.

REJŽÍ! REJŽÍ! REJŽÍ!

PSÁNO U ZPRÁV – TOMÁŠ KLUS

Ami Kráčím stezkou stesku,
F ráčím být bez potlesku
Dm a čím tělo mé, dnes **E** v noci
zahřejí?

Am Setkán z dlouhých tradic,
F setkám se s těmi co ví víc
Dm ať hlavu mou setnou **E**
raději.

Já **Dm** člen beze **E** jmenné
gene **Am** race,
humor **F** mám rád, jen **E** když je
bez le **Am** grace.
Postrá **F** dám poko **E** ru,
postrád **F** dám za pár ko **E** run,
po koru **F** nách až k **E** místům
hono **Am** race.

Kývám, přikyvuji,
i vám poděkuji drazí pánové
za klid, za úkryt.

S dlaní nataženou,
zdaním žvanec ženou.

Sbohem Salome!
Sejdem se u koryt.

Seděli zpití pod obrazy,
se dělí s těmi, co vzpoměli jak
plazit.

Se děly takové věci,
v té zemi zvířecí,
kde moc si střídá dobytek a
plazi.

Verbuj, verbuj ovocnáři,
ač máš v erbu sladko,
zrada je ve tvém jméně, lháři,
neb lež je tvoji matkou.

Táhni vykradači hrobů
a shnij si u všech čertů.
Dřív bili jsme se za svobodu
a poslouchali Mertu.

A když pustili nás z klece,
jdem zpět před vysoký pece
pecen chleba vyměníme za
PéCé.

A pak vladaři
daj povel krysaři,
všichni se půjdem koupat k
řece...

NEŠTĚSTÍ – PAVEL CALLTA

A Proč mám klít a proč být sklíčen
E Jen když jsem si zabouch klíče
F#m Hnedka po ránu **D**

Místo toho lehkým klusem
Vybíhám za autobusem
Jen tak v županu
A v trenkách

D Vždyť je to tak **E** fajn když k ránu
Se **A** smát chce **E** každá **F#m** tvář
D byť se smějou **E** mně
tak to zvládnou

R:

A Neštěstí **E** naštěstí **F#m** nosí **D** střepy
A Ze střepů **E** štěstí svý **F#m** zase **D** slepím
A V neštěstí **E** naštěstí **F#m** jak **D** známo
A Štěstí **E** svý najít **F#m** smíš nejspíš **D**

Dneska jsem tak trochu z formy
V autobuse revizor mi
Vzal víc než pár kil

Když na zkoušku mířím stopem
Seznámím se s holkou s copem
Rázem cesta je cíl
Už mám její číslo

Jó, je to tak fajn když k ránu
Se děje co má se stát
A když to nevyjde
tak to zvládnou

R:

Ááá... **A, E, F#m, D**_{2x}

Číslo se mi z ruky smylo
Holka s copem mojí milou
Zřejmě nemá být

Či snad jí potkám jindy z rána
Vím, že osud má svůj plán a
že mě překvapí
Snad jo!

Jo je fajn když víš, že přijde
To všechno co má se stát
A když jen počkám si
tak to vyjde

2x R:

PANENKA – TOMÁŠ KLUS

Emi Stanu se **C** myšlen **G** kou a budu v **D** Tobě

Emi Budeš mou **C** milen **G** kou výhle **D** dově

Emi Budeš můj **C** druhej **G** hlas pro tuhle **D** píseň

Jsi **Emi** krásná **C, G**

D Bože, jsi **Emi** krásná **C, G, D**

A ve Tvým objetí, tak sladce náruživým
Stanu se obětí, stanu se kdoví kým
A pak s Tvým úsměvem obletím celej svět
A Tvoji nahou tvář pochopím nazpaměť

3x : **Emi, C, G, D :D**

REF.:

G Jako by nebylo nic **D, Emi** mám pocit že jsi se **C** bála

G Svůj život bez hranic **D, Emi** jsi hrála **C**

G Panenku klidně si nech **D, Emi** stejně vim, v noci Tě **C** hrála

G dvě světla na vok **D** nech, **Emi** vzplála **C**

Tak trochu sobecká, dost možná nebezpečná
Svět jako groteska, néé-vděčná
Nevěříš na pocity, to jsi ty!
Tak krásná
Bože, jsi krásná

A ve Tvým objetí, tak sladce náruživým
Stanu se obětí, stanu se kdoví kým
A pak s Tvým úsměvem obletím celej svět
A Tvoji nahou tvář pochopím nazpaměť

3x : **Emi, C, G, D :D**

REF.:

CESTA – TOMÁŠ KLUS + KRYŠTOF

Intro

C, G, Ami, F, G

Tou **C** cestou

Tím směrem prý bych se **G** dávno měl dát

Když **Ami** sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

Kus **F** něhy ti za nehty **G** slíbí a dají

Víc **C** síly

Se prát

Na dně víc **G** dávat

Než brát.

A **Ami** i když se vleče a je schůdná jen v kleče

Donutí **F** přestat se zbytečně **G** ptát

R: Jestli se **C** blížím k cíli

Kolik **G** zbývá víry

Kam **Ami** zvou

Svodidla, co po tmě mi **F** lžou? **G**

Snad **C** couvám zpátky

A **G** plýtvám řádky

Co **Ami** řvou

Že už mi doma neotev **F** řou **G**

Nebo jít s proudem

Na lusknutí prstu se začít hned smát,

Mít svůj chodník slávy a před sebou davy

A přes zkroucená záda být součástí stáda

Ale zpívat

A hrát

Kotníky líbat

A stát

Na křídlech všech slavíků a vlastně už ze zvyku

Přestat se zbytečně ptát

2x R: Jestli se blížím k cíli..

VLAŠTOVKO LEŤ - JAROMÍR NOHAVICA

- C** Vlaštoko, leť **Ami** přes Čínskou zed',
F přes písek pouště Go **G** bi,
C oblétni zem, **Ami** vyleť až sem,
F jen ať se císař zlo **G** bí.
Emi Dnes v noci zdál se mi **Ami** sen,
F že ti zrní nasypal **G** Ludwig van Beethoven,
C vlaštoko, leť, **Ami** nás, chudé, ved' **F, G, C**.
- Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštoko, leť, nás, chudé, ved'.
- Vlaštoko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pofouká Máří Magdaléna,
C vlaštoko, leť, **Ami** nás, chudé, ved' **F, G, C**,
vlaštoko, leť, **Ami** nás, chudé, ved',
C vlaštoko, leť ...

POCITY – TOMÁŠ KLUS

G, D, Emi, C

G Z posledních pocitů **D**
Emi poskládám ještě jednou
C úžasnou chvíli
G Je to tím, že jsi **D** tu,
Emi možná tím, že **C** kdysi jsme byly
Ty a **G** já,
my dva, dvě **D** nahý těla,
Emi Tak neříkej, že **C** jinak si to
chtěla,
G tak neříkej
D Neříkej, **Emi** neříkej mi **C** nic

Stala ses do noci
z ničeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný,
usínám vedle Tebe, něco ve mně
praská

A ranní probuzení
a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled na okouzlení,
a prázdný náměstí na znamení,

R: **G** Jenže Ty neslyšíš **D**,
jenže Ty **Emi** neposloucháš, **C**
snad ani **G** nevidíš,

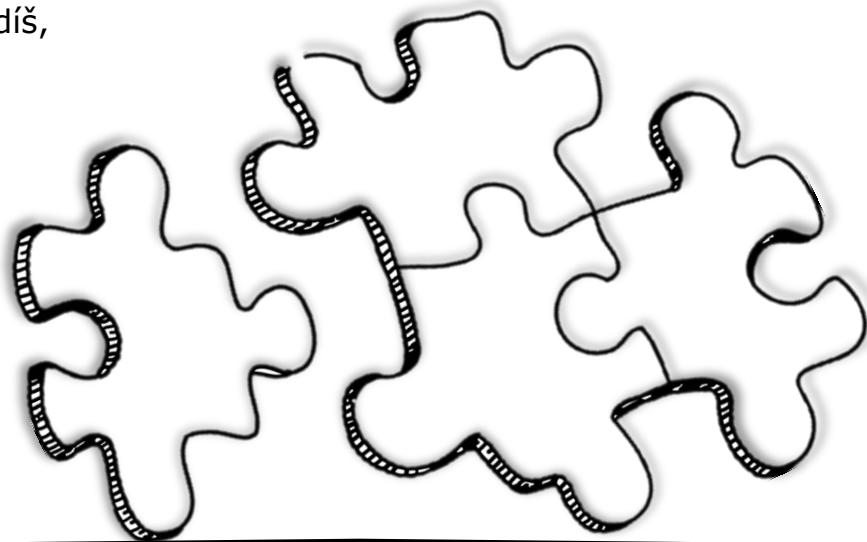
D nebo spíš **Emi** nechceš vidět **C**
a druhejm **G** závidíš
D a v očích **Emi** kapky slany vody **C**
zkus změnu, **G** uvidíš **D**
a **Emi** vítej do **C** svobody

Jsi anděl, netušíš,
Anděl co ze strachu mu utrhly křídla
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla

Říkej si vo mě co chceš,
já jsem byl vodjakživa blázen
Nevim co nechápeš,
ale vrať se na zem

R:

Z posledních pocitů
poskládám ještě jednou úžasnou
chvíli
Je to tím, že jsi tu,
možná tím, že kdysi jsme byly Ty a
já,
my dva, dvě nahý těla,
Tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej
Neříkej, neříkej mi nic

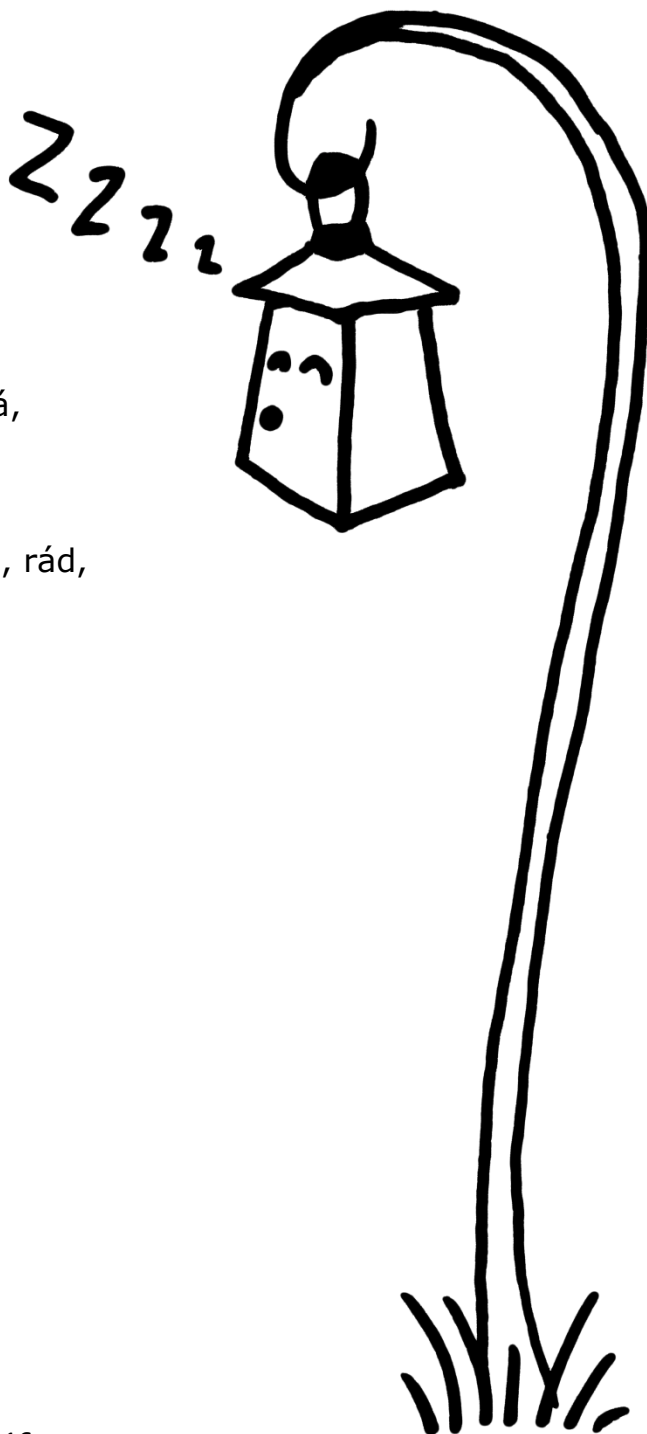
DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM - MARTA KUBIŠOVÁ

Ami Je půlnoc nádherná, **G** spí i lucerna,
F tys' mě opustil **E** ospalou,
tu v **Ami** hloubi zahrady **G** cítím úklady,
s **F** píšťalou **E** někdo sem krá **Ami** čí,
hrá **C** náramně **G** krásně a na mě
F tíha podivná **E** doléhá,
C hrá náramně, **G** zná mě, nezná mě,
F něha a **E** hudba až k plá **Ami** čí.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.

Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

VINAŘI – CHINASKI

C Zase je pátek a **G** mám toho dost.
Tak beru **B** kramle, za zády **F** černý most.
A **C** pokud mi to **D1** **G** dovolí,
než minu **B** Jihlavu, **F** hodím Prahu za hla **C** vu.

Jedu jak Pražák, hlava nehlava,
mám jediný cíl a přede mnou je Pálava.
Už od Brna jsem jako na trní,
ta sladká píseň tak blízko zní.

Chorus:

C My máme rádi **G** víno,
B milujeme **F** krásné ženy a **C** zpěv
a na věc jdeme **G** přímo
B v žilách nám proudí **F** moravská **C** krev (2x)

Jako papír hodím práci
a všechny šéfy za hlavu
Pánové omlouvám se,
ale já mizím na Moravu.

Najdu tam všechno, co mi doma schází,
dobrý lid a klid a řád.
Najdu tam všechno, co na světě mám rád
vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

Chorus:

My máme rádi víno...

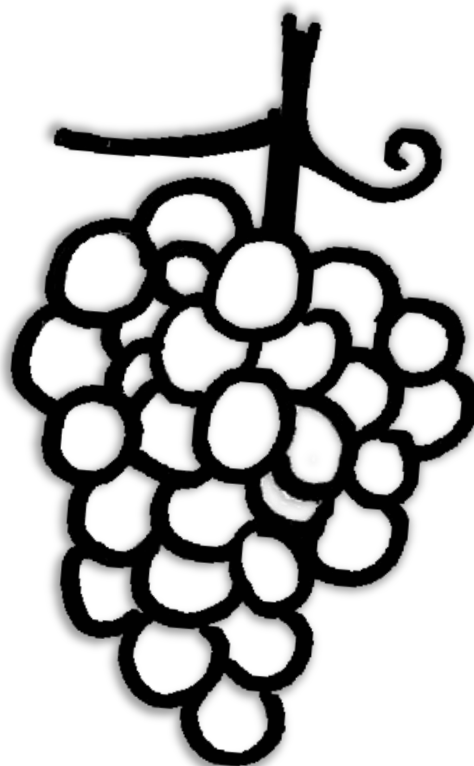
My tady totiž máme
Všechno, co na světě máš rád
a ochutnat ti dáme
Slunce a nekonečný vino **Em** hrad.

Bridge:

Tak se tu žije na **F** padesátý rovnoběž **G** ce
V mírném klima našeho podnebí
Em Je krásné nemít **F** nikdy dost
G a dělat věci jen tak pro radost!

Chorus:

My máme rádi víno...
My tady totiž máme...
My máme rádi víno...

MARIE – TOMÁŠ KLUS

Je ^Cden. Tak ^Epojď Marie ven.
Budeme ^Fžít. A házet ^Gšutry do oken.
Je ^Cdva. Necháme ^Edoma trucovat.
Když nechtě ^Fjí - nemusí. Nebu ^Gdem se vnucovat.
Jémi ^Cne. Všechno ^Ezlý jednou pomine.
Tak ^FMarie. ^GCo ti je?

Mezihra: ^C / ^E / ^F / ^G

Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá, nežije. Tak ádíjé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

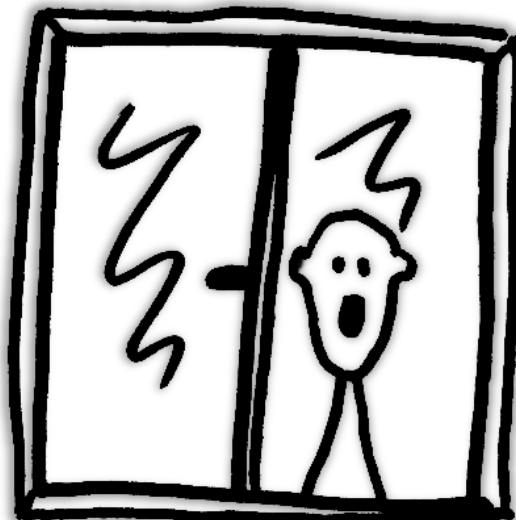
R.:
Já ^Cmám Marie ^Erád. Když má ^Fmoje bytí ^Gspád.
Býti ^Cvěčně na ces ^Etách. A k ránu ^Fspícím plícím.
^GŽivot vdechovat. ^CNechtěj mě milovat.
^ENechtěj mě milovat. ^FNechtěj mě milovat. ^G

Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.
Život vdechovat.

Mezihra: ^C / ^E / ^F / ^G

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil.
Na na na na na na na na na na na na

R.:
Dohra: ^C / ^E / ^F / ^G

XINDL X - V BLBÝM VĚKU

1: Ujel mi^C vlak i poslední^G metro,
ještě jsem^{Ami} nebyl in a už jsem^D retro.

Než jsem se z^F pulce vyloup v^G samce, co má^C všechno pod pal^{Ami}cem,
^F v den svý šance na poslední jamce zaspal^G jsem.

2: Ujel mi^C vlak, tak už to^G chodí,
hlavu^{Ami} nevěším, pojedu^D lodí.

Než si to^F hodit, spíš se^G hodím do po^Chody u vo^{Ami}dy
a^F počkám si až retro zase přijde do^G módy.

RF: Jó,^F stále^G mě to baví^{Ami}, sázet se s osudem, byť^F čas utíká víc, než
je^G milo.

^F Stále^G věřím, že ze^{Ami} mě ještě něco bude,^F no jo, ale co když už^E bylo?

**Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím,
^{Ami} každopádně^F jsem zas v blbým^G věku
a jedu^{Ami} mimo trať a^F říkám si tak^C ať,
vždyť všechny^G mosty vedou^F beztak po stý^G přes tu stejnou^{Ami} řeku.**

**Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo, nevím.
^{Ami} Každopádně^F jsem zas v blbým^G věku**

**a pluju^{Ami} proti proudu^F vstříc poslednímu^C soudu
a jsem radši^G vám všem^F pro smích než a^G bych byl sobě^{Ami} k breku.**

2x: ^{F, G, Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

3: Ujel^C mi vlak před rokem^G v dubnu, ještě jsem^{Ami} nezmoudřel a už
zas^D blbnu.

Jak^F dopustil jsem^G to, že život proték^C mi mezi prs^{Ami}ty?

^F Nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co^G s tím.

RF:

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo...

4x: ^{F, G, Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

Včera mi^{Ami} bylo málo,^F dneska je mi^C moc, jak se to^G stalo...

2x: ^{F, G, Ami}

Na na na...

Včera mi^F bylo málo,^G dneska je mi^{Ami} moc.

MÁM JÁ JEDNU ZAHRÁDEČKU - JAROMÍR NOHAVICA

*Ami*Mám já jednu zahrádečku, *E*hm hm *Ami*hm,
*C*mám já jednu zahrádečku, paráda, *G*paráda,
*Ami*a v ní sejem rozmarýnek, čimča*E*riá*Ami*ra.

Rozmarýnek pěkně schodí, hm hm hm,
rozmarýnek pěkně schodí, paráda, paráda,
moja milá za mnú chodí, čimčariára.

Chodí za mnú do maštale, hm hm hm,
chodí za mnú do maštale, paráda, paráda,
mezi štyry koně vrané, čimčariára.

Koníčky sa polekaly, hm hm hm,
koníčky sa polekaly, paráda, paráda,
moju milú pošlapaly, čimčariára.

Pošlapaly ně ju naznak, hm hm hm,
pošlapaly ně ju naznak, paráda, paráda,
až jí bylo podkovy znát, čimčariára.

Tož moja milá, k dočtorovi, hm hm hm,
moja milá, k dočtorovi, paráda, paráda,
něch zahojí štyry rany, čimčariára.

Štyry rany aj hlavičku, hm hm hm,
štyry rany aj hlavičku, paráda, paráda,
a to za švarnú hubičku, čimčariára.

STROM - OZVĚNA

1. **Ami** Polní cestou kráčeli šuma **G**ři do vísky hrát,
Ami svatby, pohřby tahle cesta pozna **G**la mnohokrát,
po **F**jedné svatbě se chu **G**dým lidem **Ami** synek narodil
a **F**táta mu u pra **G**šný cesty **E**života strom zasadil.

R: A on tam **A** stál, a on tam stál,
a koukal **F#mi** do polí, a koukal do polí,
a byl jak **D** král, a byl jak král, sám v celém **E** okolí,
korunu **A** měl, korunu **F#mi** měl, i když ne **D** ze zla **Dmi** ta,
a jeho **D** pokladem byla trá **E**va střapatá. **A**

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

TŘI SUDIČKY - JAROMÍR NOHAVICA

^G1. Tři sud^Dičky u koléb^Cky, hoj-ho^Dj, st^Gály mi,
podle tvaru m^Dojí lebky, h^Coj-hoj, v^Děštil^Gy,
já jsem zrovna d^Dělal kaku, h^Coj-hoj, d^Do plen^Gek,
nechápal jsem sm^Dysl jejich, h^Coj-hoj, m^Dyšlen^Gek.

R1: /: H^Goj-hoj-hola-h^Doj, b^Cudoucn^Dost je b^Goj,
hoj-hoj-hola-h^Doj, a t^Cak se, chl^Dapče, b^Goj! :/

První babka byla mírně, hoj-hoj, obézni,
ta mi přála ruku krásné, hoj-hoj, princezny,
ať s ní strávím ve svém loži, hoj-hoj, co to dá,
čili, jak to zpívá Samson, hoj-hoj, pohoda.

R1:

Druhá babka byla zloduch, hoj-hoj, od kosti,
snad proto mi přivěštila, hoj-hoj, starosti,
jenom ať se hošík trochu, hoj-hoj, potrápí,
ať je jeho princeznička, hoj-hoj, na chlapy.

R1:

Třetí řekla: "Holky, vy snad, hoj-hoj, blbnete,
víte, jaká nemoc vládne, hoj-hoj, ve světě,
ať zavládne v jeho žití, hoj-hoj, idyla,"
vzala nůž a fik! a věštby, hoj-hoj, zrušila.

R2: /: Hoj-hoj-hola-hoj, budoucnost je boj,
hoj-hoj-hola-hoj, a tak se, chlapče, hoj! :/

Z toho plyne poučení, hoj-hoj, pro všechny,
každý problém dá se řešit, hoj-hoj, vědecky:
aby nekradlo se, uřež lidem, hoj-hoj, ručičky,
aby nezdrhali za kopečky, hoj-hoj, nožičky.

R1:

JÁ S TEBOU ŽÍT NEBUDU - ZUZANA NAVAROVÁ

Ami, H, Dmi, Ami, F, E7

Ami Bylas jak poslední
hlt *H*vína
*E7*sladká a k ránu
bola *Ami*vá *F, E7*
*Ami*za nehty výčitky a *H*špína
*E7*říkalas \"dnešní noc
je *Ami*tvá\" *F, E7*

*C*Co my dva z lásky
vlastně *E7*máme
*Dmi*hlubokou šachtou
padá *E7*zdviž
já říkám \"kiš kiš\"
*Ami*navrch má vždycky
těžký *H*kámen
*E7*a my jsme koncích čím
dál *Ami*blíž *F, E7, Ami*

Ame tuha nádživava *Dmi*jaj
dari dari *E7*daj!
*Ami*Ame tuha nádživava *Dmi*jaj
dari dari *E7*daj!

Zejtra tě potkám za svým
stínem
neznámí známí v tramvaji
v cukrárně kávu s
Harlekýnem
hořká a sladká splývají

Co my dva z lásky vlastně
máme
hlubokou šachtou padá zdviž
já říkám \"kiš kiš\"
navrch má vždycky těžký
kámen
a my jsme koncích čím dál
blíž

Ame tuha nádživava jaj dari
dari daj!

Bylas jak poslední hlt vína
zbývá jen účet zaplatit - a jít
za nehty výčitky a špína
a trapný průchod banalit

Co my dva z lásky vlastně
máme
hlubokou šachtou padá zdviž
já říkám \"kiš kiš\"
navrch má vždycky těžký
kámen
a my jsme koncích čím dál
blíž

Ame tuha nádživava jaj dari
dari daj!

Navrch má vždycky těžký
kámen
a my jsme v koncích čím dál
blíž

JÓ TŘEŠNĚ ZRÁLY - WALDEMAR MATUŠKA

1.
C Jó, třešně zrály,
G zrovna třešně C zrály,
sladký E7 třešně z Ami rály a v F lahej G7 vítr C vál G,
a C já k horám v dáli, k G modrej m horám v C dáli,
sluncem, k E7 terý Ami pálí, tou F dobou s G7 tádo C hnal G7.

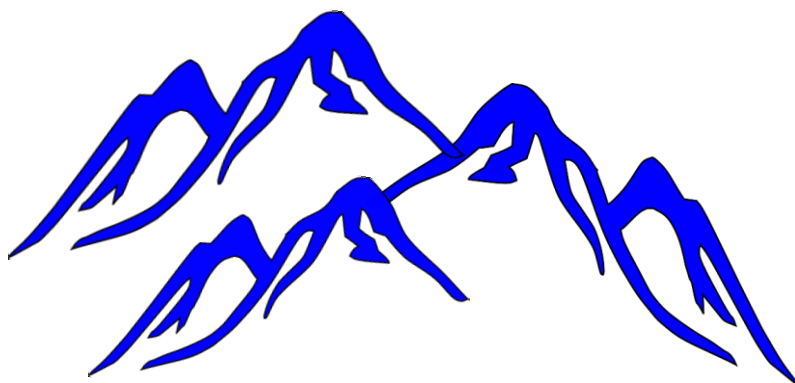
®: C Jó, třešně Ami zrály, z Dmi rovna G7 třešně C zrály,
sladký E7 třešně Ami zrály F, a Dmi jak to G7 bylo C dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál. ®:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, prej abych si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král. ®:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal. ®:

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál. G#7, C

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA -PAVEL LOHONKA ŽALMAN

1. /: ^CKdyby tady byla taková panenka,
^{G7} která by mě chtě^Cla, :/
/: kte^Frá by mi chtěla sy^Cna vychovati,
^{G7} přitom pannou bý^Cti. :/

2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :/
/: ty by jsi mi musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :/

3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti, :/
/: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :/

4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :/
/: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :/

5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :/
/: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :/

LET IT BE – THE BEATLES

Předehra: **C,G,Ami,F,C,G,F,C**

1. ^C When I find myself in ^G times of trouble
^{Ami} Mother Mary ^F comes to me
^C speaking words of ^G wisdom let it ^F be ^C
^C and in my hour of ^G darkness
she is ^{Ami} standing right in ^F front of me
^C speaking words of ^G wisdom let it ^F be. ^C

®1: Let it ^{Ami} be let it ^G be let it ^F be let it ^C be
^C whisper words of ^G wisdom let it ^F be. ^C

2. And when the broken hearted people
living in the world agree
there will be an answer let it be
for though they may be parted
there is still a chance that they will see
there will be an answer let it be.

®2: Let it be let it be let it be let it be
there will be an answer let it be.

®1: Let it be let it be let it be let it be
whisper words of wisdom let it be. /: **F,C,G-F-C** :/

Mezihra: **C,G,Ami,F,C,G,F,C,Ami,G,F,C,C,G,F,C**

®1: Let it be let it be let it be let it be
whisper words of wisdom let it be.

3. And when the night is cloudy
there is still a light that shines on me
shine until the morrow let it be
I wake up to the sound of music
Mother Mary comes to me
speaking words of wisdom let it be.

®2: Let it be let it be let it be let it be
there will be an answer let it be.

®1: Let it be let it be let it be let it be
whisper words of wisdom let it be. **F,C,G-F-C**

PÍSNĚ SPORTÍKOVSKÉ

CO SE STANE? - BRADAVICE - TÁBOR 2015

R: ^Ami ^Brada ^Gvice kouze ^Clné,
^Ami ^Kdo ví ^Gco, se tam ^Cstane.

Hmi ^Profál – zdejší ^Ami ^vředitel,
Hmi ^Tuší, že bude to ^Ami ⁿa pytel.

Hmi ^Někdo z profesorského
^Ami ^sboru, (například profesor
Hilárius)

Hmi ^Zakopl si o svou ^Cnohu.
(*šikula, no*)

R:

Při famfrpálovém utkání.
Vedl ho Jooži Alastor.
Jen Láskorádová má tohle nadání,
by při hře téhle dala gól.
(*a to byla jen v tribuně*)

R:

Jméno Koudelia Hoblinky,
zaměníš-li do Bublinky
nebo zařveš-li „Hej magore!“
Podá si tě Vajda Salvatore.
(*to fakt nechceš*)

R:

Červotočkovou volat honem,
Skusíš-li proběhnout stromem.
Dopisování s Punktorovou,
Naučí tě hrát šifrovanou. (*dost
dobře*)

R:

De Nicia často hledá jednu
profesorku,
Najde ji vždy v kuchyni někde
v koutku,
Isodexia si tam něco baští.
Nepoleví i když ji praští. (*hodně
praští*)

Bradavice kouzelné,
Kdo ví co, se tam stane.
Víc už mě nenapadá,
Ale to co je do sebe zapadá. (*že?*)

CO SE STALO! – BRADAVICE - TÁBOR 2015

D, G7, D, G

Když jsme konečně ČAHUA a HUTTA vyřídili,

Všichni páni z ministerstva nám peklo zařídili.

Museli jsme na soud kouzelnický,
Štěstí už nám nepomůže, tak to bývá vždycky.

B, F, A7

Tak jsme spolu do Azkabanu putovali,

Při tom jsme všichni svého přečinu moc litovali.

D, G7, D, G

Jedna moudrá čarodějka nás zachránila,

Ona totiž na starosti školství měla.

K přijetí do Bradavic pokusy dva máme,

Tak se kouzla učíme a šance získáváme.

B, F, A7

Všichni až na Morgu zkoušky splní

A ona nám pomstu přísahá, snad se to nevyplní!

D, G7, D, G

Když se Morga prvního artefaktu zmocnila,

strašlivého mozkomora si stvořila.

S ním Bradavice hned napadla

A další artefakty nám ukradla.

B, F, A7

Sportíci si řekli: „Už je to fakt dost špatný!“

A že nějaký artefakty by měli získat zpátky!

Šli tedy stezkou, stezkou nebezpečnou

a na konci našli nanuk s nadsilou kouzelnickou

D, G7, D, G

Pak Morga použila lektvar mnoholicný

Proměnila se v Alastora – plán to byl jedinečný.

Jako Alastor po škole furt chodila,

Šlo jí o to, aby další artefakty sehnala.

B, F, A7

Když už zbýval jenom Nanuk,

použila další lest zlověstnou,

Z kouzelných zvířinců vypustila zvěř nebezpečnou.

D, G7, D, G

Pak chtěla velký obřad spáchat a všem mozkomorům vládnout.

My věděli jsme co a jak a tak jsme šli... zasáhnout!

B, F, A7

Do azkabanu už ji mozkomoři vlečou,

zvítězili jsme nad Morgou,

Jdem slavit! Bo veselou náladu máme dobrou!

TU K OHNI

Ami Sedíme tu u ohně
C Tváříme se pitomě
G Je to velká legrace
E Neženem se do práce

Oheň hoří velice
Máme dutý palice
Tváříš se jak opice
Spadne na tě police

Ref:

F A my blázni ztracený
E Máme choutky zvrácený

F A jsme celý zpocený
G A nikdo si nás necení

Naše tupý výrazy
Hnedle koho urazí
To vás všechny porazí
Máte nějaký dotaky?

Ref:

Solo: **Ami,C,G,E,E7**

Ref:

OBSAH

PÁR SLOV PRO MAJITELE ZPĚVNÍKU	1
TŘI CITRONKY	2
ZAMILOVANÝ PRINC – TOMÁŠ KLUS	3
JOŽIN Z BAŽIN – IVAN MLÁDEK	4
HROBAŘ - PREMIER	5
NINA – TOMÁŠ KLUS	6
LÁĎA – KABÁT	7
MEZI HORAMI – ČECHOMOR	8
ŠTĚSTÍ – KAREL PLÍHAL	8
LIMBORA - ČECHOMOR	9
ČÍNSKÁ LIDOVÁ	9
PSÁNO U ZPRÁV – TOMÁŠ KLUS	10
NEŠTĚSTÍ – PAVEL CALLTA	11
PANENKA – TOMÁŠ KLUS	12
CESTA – TOMÁŠ KLUS + KRYŠTOF	13
VLAŠTOVKO LEŤ - JAROMÍR NOHAVICA	14
POCITY – TOMÁŠ KLUS	15
DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM - MARTA KUBIŠOVÁ	16
VINAŘI – CHINASKI	17
MARIE – TOMÁŠ KLUS	18
XINDL X - V BLBÝM VĚKU	19
MÁM JÁ JEDNU ZAHRÁDEČKU - JAROMÍR NOHAVICA	20
STROM - OZVĚNA	21
TŘI SUDIČKY - JAROMÍR NOHAVICA	22
JÁ S TEBOU ŽÍT NEBUDU - ZUZANA NAVAROVÁ	23
JÓ TŘEŠNĚ ZRÁLY - WALDEMAR MATUŠKA	24
KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA - PAVEL LOHONKA ŽALMAN	25
LET IT BE – THE BEATLES	26
PÍSNĚ SPORTÍKOVSKÉ	27
CO SE STANE? - BRADAVICE - TÁBOR 2015	27
CO SE STALO! – BRADAVICE - TÁBOR 2015	28
TU K OHNI	29